

เสียงสะท้อน...ชีวิต

ชายคนหนึ่งกับลูกชายวัยซน กำลังเดินเที่ยวอยู่ในป่าบนภูเขา ทันใดนั้น ทำเด็กน้อยได้สะดุดกับหินก้อนโต และเจ็บแปลบ จึงร้องเสียงหลง “โวย!!” แล้วก็ต้องประหลาดใจเมื่อได้ยินเสียง

ตอบกับมาจากภูเขาว่า ...“โวย!!”

ด้วยความอยากรู้อยากเห็น เจ้าหนูจึงตะโกนถาม “เจ้าเป็นใคร” แต่คำตอบที่ได้รับกลับมาคือ “เจ้าเป็นใคร” ด้วยเหตุนี้ ความโกรธของเจ้าหนูก็เล่นขึ้นมาเป็นริ้วๆ แล้วตะโกนสุดเสียงกลับไปอีกว่า “เจ้าคนซี้ฉลาด” และเสียงนั้นก็ตอบกลับมาจาก “เจ้าคนซี้ฉลาด”

เด็กน้อยตะโกต...มองหน้าพ่อที่เดินเข้ามาหา

เด็กน้อยถามพ่อว่า “พ่อครับ...เกิดอะไรขึ้น”

ผู้เป็นพ่อยิ้มบางๆ ก่อนตอบ “ลูกรัก...ฟังให้ดีๆนะ”

จากนั้นจึงหันไปทางหน้าผา ภูเขาสูง แล้วตะโกน... “ผมชื่นชมในตัวคุณ” เสียงนั้นตอบกลับมาจาก “ผมชื่นชมในตัวคุณ!!” พ่อตะโกนต่อไปอีกว่า “คุณยอดเยี่ยมมาก” และเสียงนั้นก็ตอบกลับมาจาก “คุณยอดเยี่ยมมาก!!”

สร้างความฉงนให้กับเจ้าหนูยิ่งนัก พ่อหันมองลูกชาย...ก่อนอธิบายว่า...

“คนทั่วไปเรียกเสียงนี้ว่า ‘เสียงสะท้อน’ แต่จริงๆ แล้วมันคือ ‘ชีวิต’...”

ชีวิต...มักจะคืนให้ในสิ่งที่เราให้ออกไป

ชีวิต...เป็นกระจกสะท้อนการกระทำของเรา

ถ้าลูกรักอยากได้รับความรักมากขึ้น...จงหยิบยื่นความรักออกไปมากขึ้น

ถ้าลูกรักอยากได้รับความเมตตากรุณามากขึ้น...จงให้ความกรุณามากขึ้น

ถ้าลูกรักอยากได้ความเข้าใจและความนับถือ...ลูกรักจงให้ความเข้าใจ และนับถือ

ถ้าลูกรักอยากให้อดทนและให้เกียรติลูก...ลูกรักจงอดทน และให้เกียรติคนอื่น

กฎเหล่านี้ใช้ได้กับชีวิตทุกด้านของเราเลย ลูกเอ๋ย...

“จงจำไว้ว่า ชีวิตมักคืนให้ในสิ่งที่เราให้ออกไป

ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา ไม่ใช่เหตุบังเอิญ...

หากแต่ เป็นประจำสะท้อนการกระทำของเรา...”